

Mesijansko Biblijska Studija - 097

UNIVERZALNA CRKVA

Dr. Arnold G. Fruchtenbaum

PREVOD NA SRPSKI JEZIK

UNIVERZALNA CRKVA

MBS 097

Dr. Arnold G. Fruchtenbaum

A dogodi se da siromah umre i anđeli ga odnesoše u krilo Avraamovo (Luka 16:22)

Ova Mesijansko Biblijska studija biće podeljena u osam podpodela: uvod, definicija, početak, sastav, temelj, ciljevi, simboličke ilustracije, buduća sudbina univerzalne crkve.

UVOD

Ponekad, kada se govori o univerzalnoj crkvi, ona se naziva nevidljiva crkva, u smislu suprotnosti lokalnoj ili vidljivoj crkvi. Kao uvod i prvu podpodelu ovog studija univerzalne crkve govorićemo o samom objašnjenju reči „crkva,“ kao i o različitim načinima korištenja te reči.

A. Reč Ekklesia

Grčka reč koja se prevodi kao „crkva“ jeste reč **ekklesia**. Etimološki gledano, ova reč je kombinacije dve reči: **ek**, što znači „iz nečeg,“ i **kaleo**, što znači „pozvati.“ Stoga reč **ekklesia** znači „skupština koja je pozvana iz,“ grupa koja je pozvana iz mase da bi se od pozvanih formirala grupa koja se razlikuje.

Unutar drevne Grčke literature, reč **ekklesia** uvek se koristila za samu skupinu, nikada za ljude koji su pripadali skupini. U Septuaginti, Grčkom prevodu Starog Zaveta koji je sačinjen oko 250 godine pre Hrista, reč **ekklesia** je upotrebljena za Hebrejsku reč **kahal**, a to se odnosi na skupštinu Izraela. Ali, još jednom, nikada nije korištena da bi se govorilo o ljudima u toj grupi. Samo u Novom Zavetu reč **ekklesia** se koristi da bi se govorilo o ljudima koji pripadaju u tu grupu pozvanih iz.

U Novom Zavetu, Grčka reč **ekklesia** nikada nije korištena na pet načina koji su danas među ljudima u upotrebi. Prvo, nikada nije upotrebljena ta reč za zgradu. Ljudi uglavnom, kada govore o „odlasku u crkvu,“ misle na tačno određenu zgradu u kojoj se okupljaju da bi vršili bogoslužje. Međutim, Pisma nikada ne primenjuju reč **ekklesia** na zgradu. Drugo, nikada nije upotrebljena za denominaciju. Danas se reč koristi da označi denominaciju, poput, Baptistička Crkva, Luteranska Crkva, Episkopalna Crkva, ali u Pismima, nikada se reč ne koristi u vezi sa denominacijom na ovakav način. Treće, nikada se ne koristi tako da se odnosi na nacionalnu crkvu. Danas postoje Crkva Engleske i Crkva Norveške, ali u Bibliji, nikada nije upotrebljen taj izraz na takav način. Četvrto, reč nikada nije upotrebljena za Carstvo Božije. Carstvo Božije se razlikuje od same Crkve. I peto, reč „crkva,“ kada

se govori o Telu Mesijinom, nikada nije upotrebljena za Izrael. Pa, iako teolozi vole da to čine na ovaj način i govore o „staroj crkvi“ i „novoj Crkvi“ ili o „starom Izraelu“ i o „novom Izraelu,“ Biblija nikada ove termine ne koristi u odnosu na Izrael onako kako to neki teolozi danas vole da čine kada govore o Crkvi.

Još jednom, u Novom Zavetu, reč „crkva“ nikada nije upotrebljena za zgradu, denominaciju, nacionalnu crkvu, Carstvo Božije, niti za Izrael; ali jeste upotrebljavana tako da govori o ljudima koji pripadaju toj grupi ili skupštini pozvanih-iz.

B. Učestalost Korištenja

U Novom Zavetu reč **ekkllesia** upotrebljena je sveukupno sto i četrnaest puta. U Evanđeljima je upotrebljena samo tri puta, i to sva tri puta u Mateju: jednom u 16:18; i dvaput u 18:17. Preostalih stojedanaest puta reč je upotrebljena u Delima Apostolskim, u Poslanicama, i u Knjizi Otkrivenja. **Ekkllesia** ne nalazimo u preostala tri Evanđelja, u II Timoteju, Titu, I i II Petrovoj, I i II Jovanovoj i u Judinoj Poslanici. Od sveukupnog broja pominjanja, ova reč se koristi sedamdeset devet puta u jednini i trideset pet puta u množini.

Od sto i četrnaest puta u kojima se pominje **ekkllesia**, stodevet puta upotrebljeno je za pojam Crkve onako kako vernici gledaju na nju: grupa ili skupština ljudi pozvanih iz veće grupe. Pet puta nije upotrebljeno za Crkvu Novog Zaveta, već je upotrebljeno, ili u klasičnom Grčkom korištenju reči skupština, ili u Septuaginta (prevodu sedamdesetorice) značenju kao zajednica Izraela. Pet izuzetaka gde se reč **ekkllesia** ne odnosi na Crkvu Novog Zaveta su: Dela 7:38; 19:32, 39, 41; i u Jevrejima 2:12.

C. Kategorije Korištenja

Sve zajedno, reč **ekkllesia** upotrebljena je kroz četiri kategorije. Prva kategorija je upotreba u klasičnom Grčkom značenju reči, i na ovaj način se reč koristi uglavnom u sekularnoj Grčkoj literaturi. U tom smislu ekkllesia se odnosi na skupštinu ljudi iz nekog mesta pozvanih na politički skup. Na ovaj način se reč koristi tri puta u Delima 19:32, 39, i 41.

Druga kategorija jeste korištenje za Jevrejski narod u pustinji. U ovom slučaju, to je izraz koji se na isti način koristi i u Septuaginti. O ovom smislu, reč se koristi dva puta: Dela 7:38 i Jevrejima 2:12.

Treća kategorija korištenja odnosi se na univerzalnu crkvu, to jest, na Crkvu kao celinu koja je sastavljena od svih vernika posvuda. Zato šta svi ovi vernici nisu vidljivi, ponekad se o ovoj crkvi govori kao o „nevidljivoj crkvi.“ To i jeste tema ovog rukopisa i upravo će ovaj aspekt koji se odnosi na univerzalnu crkvu biti razmatran i razvijen u ovoj studiji.

Četvrta kategorija upotrebe ove reči odnosi se na lokalnu crkvu. Zato što je lokalna crkva lokalizovana i vidljiva, ponekad se o njoj govori kao o „vidljivoj crkvi.“

Kao šta smo već pre pomenuli, reč **ekklelesia** koristi se i u jednini, i u množini. Kada se govori o lokalnoj crkvi, reč se koristi u jednini, i u množini, u ovisnosti o tome da li pisac govori o jednoj lokalnoj crkvi ili o više crkava. Reč **ekklelesia** upotrebljena je samo u jednini kada god govori o univerzalnoj crkvi, zato što postoji samo jedna univerzalna, nevidljiva crkva.

I. DEFINICIJA UNIVERZALNE CRKVE

Drugi deo u ovoj studiji o univerzalnoj crkvi tiče se same definicije teme: Šta se misli pod univerzalnom crkvom? Jako jednostavna definicija glasi: „Univerzalna crkva je duhovni organizam kojem je Mesija Glava, a sastoji se od svih vernika od Pedesetnice pa do Uznesenja.“ Četiri tačke ćemo prodiskutovati u vezi sa ovom definicijom.

A. Razgranavanje

Ova definicija ima četiri podpodele, ili četiri daljnja grananja koje treba detaljnije obraditi. Prvo, to je Mesijina Crkva; to je Crkva koja pripada Mesiji. Ovaj zaključak je učinjen već u prvom pominjanju Crkve (Matej 16:18), kada Isus (Ješua) kaže Petru: **i na ovoj steni sagradiću crkvu svoju**. Upotrebom lične posvojne zamenice **svoju**, Isus kaže da će Crkva koju će On sagraditi biti Njegova lična Crkva.

Činjenicu da to jeste Mesijina Crkva možemo videti na pet načina. Prvo, On je bio Onaj koji je podučavao i pripremao prve lidere za njihove uloge u ovoj Crkvi. Jedna od najboljih lekcija i podučavanja u kojima su pripremani za buduće uloge desila se tokom Razgovora u Gornjoj Sobi (Jovan 14, 15, 16). Drugo, On je bio Onaj koji je poslao Duha Svetog da nastani Crkvu, da se useli u Nju (Dela 2:33). Treće, Isus je bio Onaj koji je obezbedio i pribavio duhovne darove i to tako da je poslao Duha Svetog da učini delo raspoređivanja darova Duha (Efescima 4:8-11). Gde će pojedinac da funkcioniše unutar Crkve utemeljeno je na tome koji mu je duhovni dar dodeljen. Četvrto, to je Mesijina Crkva i tako što je On Glava ove Crkve (Efescima 1:20-23; Kološani 1:18). Peto, On priprema Crkvu da postane Njegova Mlada (Efescima 5:25-27). Uistinu je to Mesijina Crkva; Njegovo privatno vlasništvo.

Drugo grananje ove definicije jeste to da je Crkva sastavljena od svih vernika. Govoreći o univerzalnosti Crkve, ona je sastavljena od svih vernika od Dela Apostolskih 2, pa na ovamo. Ne postoje danas dve vrste vernika, i to tako da su jedni deo univerzalne crkve, a drugi to nisu; svi vernici danas jesu deo univerzalne crkve.

Treće grananje jeste to da je ona sastavljena samo od vernika. Nema nevernika unutar univerzalne ili nevidljive crkve. Unutar lokalne ili vidljive crkve, postoje i vernici i nevernici, i jedni i drugi su članovi i sačinjavaju lokalnu crkvu, ali to nije istina za univerzalnu, nevidljivu crkvu. Ona je sastavljena samo od vernika.

Četvrto grananje ove definicije jeste da je univerzalna crkva sastavljena od svetih između Pedesetnice u Delima 2, pa sve do Uzdignuća Crkve. Crkve ne uključuje

svete Starog Zaveta, a neće uključivati ni svete iz Velike Nevolje, niti svete iz Milenijuma. Crkva je Telo koje se sastoji od vernika između Dela 2 i trenutka kada se dogodi Uzdignuće. O ovoj tački više ćemo govoriti nešto posle u ovom rukopisu kada budemo tretirali sa pitanjem kada je i kako Crkva započeta. Tada ćemo prezentovati Biblijske dokaze da se Univerzalna Crkva sastoji samo od vernika od Pedesetnice do Uznesenja, ne onih pre, niti onih posle.

B. Začeta u Umu Božijem

Druga tačka povezana sa ovom definicijom jeste to, da iako sama Crkva ima svoj trenutak u istoriji kada je započela sa postojanjem, ona je unatoč tome začeta u večnosti prošlog u umu Božijem. Na Crkvu ne bi trebalo da se gleda kao na nešto što je pridodano, nešto što je Bog bio prisiljen da ugura između Prvog i Drugog Hristovog Dolaska, ili između Izraelovog odbijanja Mesijanstva Isusovog i Izraelovog budućeg prihvatanja Njegovog Mesijanstva. Crkva je oduvek bila deo božanskog plana Božijeg.

Činjenicu da Crkva jeste bila začeta u umu Božijem uče nas Efesci 3:9: ***i rasvetliti svima što je rasporedba (dispenciacija) tajne od vekova sakrivene u Bogu, Onomu koji sve stvori po Isusu Hristu.***

U kontekstu ovog stiha, Pavle govori o ovom novom entitetu koji se naziva „Crkva,“ a koji se sastoji i od Jevrejskih i od Paganskih vernika. On zaključuje da je to već bilo začeto u umu Božijem. To je u prošlosti bilo sakriveno u Bogu, ali sada, u vremenu u kojem apostol živi, jeste otkrivenjem obznanjeno.

Nadalje, Kološani 1:24-26 kažu: ***Ja koji se sada radujem u svojim patnjama za vas i u svom telu dopunjam što nedostaje mukama Hristovim za telo njegovo, to jest crkvu; kojoj ja postadoh služiteljem, po rasporedbi (dispencaciji) Božijoj koja mi je dana za vas, da ispunim Reč Božiju, tajnu od vekova i od naraštaja sakrivenu, a sada očitovanu svetima njegovim.***

Ovde Pavle čini jedan komentar o tome da, iako univerzalna crkva ima svoj istorijski početak, unatoč tome, ona je već bila začeta u umu Božijem i planirana je u celokupnoj večnosti. Ona nije nekakav iznenadni umetak. Iako je bila ***tajna od vekova i od naraštaja sakrivena***, sada je ***očitovana svetima njegovim***.

C. Upotreba Imenice u Jednini

Treća tačka u vezi sa definicijom jeste to, da u svetlu činjenice postojanja samo jedne univerzalne crkve, reč ***ekklesia***, jeste upotrebljena samo i jedino u jednini kada god se govori o univerzalnoj crkvi, a nikada u množini. Tako da kada Novi Zavet govori o univerzalnoj, nevidljivoj crkvi, uvek koristi samo i jedino imenicu u jednini.

Na primer, Pavle kaže da je on progonio Crkvu (Dela 8:3; I Korinćanima 15:9; Galatima 1:13; Filipljanima 3:6). Iako je on progonio mnoge lokalne crkve, upotrebljena je imenica u jednini kada se iznosi činjenica da je progonio

univerzalnu crkvu. Nadalje, Mesija ljubi Crkvu (Efescima 5:25-33), posvećuje Crkvu (Efescima 5:26-27), i On je Glava Crkve (Efescima 1:22; 5:23; Kološani 1:18). U svim ovim slučajevima upotrebljena je samo i jedino imenica u jednini. Još, On je postavio apostole, imenica u množini, u Crkvi, imenica u jednini (I Korinćanima 12:28). Crkva objavljuje mudrost Božiju (Efescima 3:10), i to je nešto što nije istina za mnoge lokalne crkve. Konačno, imamo **Crkvu prvorodenaca** (Jevrejima 12:23).

Poanta svih ovih primera jeste da je u svakom slučaju kada se reč **eklesia** koristi za univerzalnu, nevidljivu Crkvu, uvek se koristi samo i jedino imenica u jednini. Nikada se ne koristi oblik množine jednostavno zato šta postoji samo jedna takva Crkva.

D. Crkva Nije Izrael

Četvrta i poslednja točka u zaokruživanju ove definicije jeste to da **eklesia** nije Izrael. Ona je nešto što je različito od Izraela, a sam Novi Zavet nikada i nigde ne poistovećuje Crkvu i Izrael. To nije nastavljanje i produženje izabranog naroda Božijeg; to je potpuno različit element, različito „ljudstvo“ i različit deo plana Božijeg. Zato što Crkva nije Izrael potrebna je posebna pažnja da ne pomešamo i da se ne zbunimo u definisanju toga što Crkva jeste.

II. POČETAK UNIVERZALNE CRKVE

Treća podela u ovoj studiji govoriće o pitanju: Kada je tačno univerzalna crkva počela da postoji? Ovde nalazimo poprilične konfuzije zato što neki uče da univerzalna crkva postoji oduvek, i zato je njen početak sa Adamom. Drugi vole da kažu kako univerzalna crkva započinje sa Avraamom. Neki treći opet kažu da univerzalna crkva započinje neko vreme posle Dela 2, negde u Delima 9, ili čak u Delima 28.

A. Vremenski Proračun

Šta Biblija kaže, kada je univerzalna crkva započela sa postojanjem? Nekoliko odlomaka treba pomno ispitati da bi dobili odgovor na ovo pitanje. Prvi odlomak je Matej 16:18, gde Isus kaže: **na toj steni sagradiću svoju crkvu.**

Crkva o kojoj je reč jeste univerzalna crkva. U vremenu kada Isus iznosi ovu izjavu, gradnja Crkve je još uvek budućnost. Isus nije rekao, „Ja gradim svoju Crkvu“ ili „Nastaviću da gradim svoju Crkvu.“ On je rekao: **sagradiću svoju crkvu.** Stoga, početak univerzalne crkve mora da bude neko vreme u budućnosti od trenutka u Matej 16:18, jer je Ješua upotrebio buduće vreme. To je vreme koje ne može da bude protumačeno kao da se odnosi na crkvu koja tada već postoji.

Ključni razlog zašto je Crkva još uvek budućnost u Mateju 16:18 jeste zato što su dva događaja ključna za utemeljenje i utvrđivanje Crkve: prvo, Vaskrsenje Ješua; i drugo, Vaznesenje Ješua. Sve dok se ova dva događaja nisu dogodila Crkva nije mogla da bude uspostavljena.

Činjenicu da Vaskrsnuće Isusovo jeste preduslov da se uspostavi Crkva podučavaju nas Efesci 1:19-20: ***i koje li prekomerne veličine sile njegove prema nama koji verujemo po delovanju moćne snage njegove, što je na delu pokaza u Hristu kad ga vaskrsne od mrtvih i posede sebi zdesna u nebeskim prostorima.*** U stihovima 2-3, Pavle obrađuje koncept univerzalne crkve. Potom, u stihovima 19-20, on govori o preduslovu za tu univerzalnu crkvu: Vaskrsenje Ješuuino iz mrtvih. Sve dok se to nije desilo, Crkva nije mogla da bude uspostavljena.

Nije samo Vaskrsnuće Isusovo bilo neophodno za formiranje Crkve, već je i Vaznesenje bilo neophodno; nakon čega su duhovni darovi mogli da budu dani prema Efescima 4:7-12: ***A svakom pojedinom od nas dana je milost po meri dara Hristova. Zato i veli: Uzašavši u visinu, sužnje u sužanjstvo odvede i dade darove ljudima. A ono 'uzađe', što drugo znači osim to da najpre i siđe u donje krajeve zemlje? Onaj koji siđe isti je koji i uzađe povrh svih nebesa, da ispuni sve. On i dade jedne za apostole, jedne za proroke, jedne za evangeliste, jedne za pastire i učitelje, da usavrši svete za delo službe, za izgradnju tela Hristova.***

U ovim stihovima Pavle ističe da su duhovni darovi dani tek pošto je Isus vaznesen na Nebo. Svrha duhovnih darova, onako kako nam to kaže Pavle u Efescima 4:12-16, jeste da se izgradi Telo Mesije, Crkva. Bez prisustva ovih duhovnih darova, jednostavno nema univerzalne crkve. Ovi duhovni darovi nisu mogli da budu dati dok se nije desilo Vaznesenje Ješuuino, i to je razlog zašto Crkva u Mateju 16:18 jeste buduće vreme jer su Vaskrsnuće i Vaznesenje preduslovi za utemeljenje Crkve. Crkva nije započela sa postojanjem u Starom Zavetu, niti ima svoj početak tokom istorije Evanđelja; Crkva je rođena na Pedesetnicu u Delima Apostolskim 2.

B. Dokazi Koje Nam daje Biblija

Koji su Biblijski dokazi da je početak Crkva na Pedesetnicu u Delima 2? Dokazi nam dolaze kroz četiri odlomka u Pismima. Prvi odlomak koji tretira sa početkom univerzalne crkve je u Kološanima 1:18: ***On je i glava telu, crkvi. On je početak, prvorođenac od mrtvih, da sâm u svemu ima prvenstvo.*** Poanta ovog stiha jeste da je Crkva Mesijino Telo.

Drugi odlomak koji tretira sa otpočimanjem univerzalne crkve jeste I Korinćanima 12:13: ***Ta u jednom smo Duhu svi mi u jedno telo kršteni, bilo Judeji ili Grci, bilo robovi ili slobodnjaci. I svi smo jednim Duhom napojeni.***

Poanta ovog stiha jeste da ulazak u Telo, u Crkvu, jeste posredstvom krštenja Duhom. Drugim rečima, služba Duha Svetoga koju nazivamo krštenje Duhom jeste služba koja smešta osobu u Telo Mesije. To je razlog zašto ovaj stih potpuno jasno uči da je svaki vernik kršten Duhom Svetim u Telo Mesije, a ne samo neki vernici. Dok god nije bilo službe krštenja Duha Svetoga, nije bilo ni univerzalne crkve. Ukoliko možemo da odredimo kada tačno krštenje Duhom Svetim započima, to će da nam otkrije i kada Crkva započima, jer je krštenje Duhom Svetim apsolutno suštinski element za postojanje Crkve koja je Telo Mesijino.

Treći odlomak koji govori o otpočimanju univerzalne crkve jeste Dela 1:5: ***Jovan je, istina, krstio vodom, no vi ćete nedugo nakon ovih dana biti kršteni u Duhu Svetome.***

Prema ovom stihu, krštenje Duhom još uvek je buduće vreme u Delima 1. Krštenje Duhom još uvek nije započelo, jer Isus, ponovo, koristi buduće vreme, ***no vi ćete nedugo nakon ovih dana biti kršteni u Duhu Svetome.*** Oni još uvek to nisu iskusili, iako je Ješua tada već bio vaskrsnut, On još uvek nije bio vaznesen. Tako da pitanje i dalje glasi: Kada tačno počima krštenje Duhom? Logičan odgovor je da krštenje Duhom započima u Delima 2. Problem u svemu tome je, međutim, da se u Delima 2:1-4 nigde ne pominje krštenje Duhom. Ono šta se pominje jeste činjenica da ih je Duh Sveti ispunio, ali odlomak ne iznosi tvrdnju da ih je Duh krstio. Kako onda možemo da dokažemo da krštenje Duhom započima u Delima 2, a samim time da tu započima i Crkva?

Tačan početak univerzalne crkve može biti dokazan kroz četvrti odlomak, Dela 11:15-16. Pozadina ovog odlomka počima u Delima 10 kada je Petar otišao u kuću Kornelija, Paganina. Petar je propovedao evanđelje ovim Paganima i oni su spašeni i kao rezultat toga ispunjeni Duhom Svetim. U Delima 11, Petar brani ono šta je učinio, svoj ulazak u dom Paganina, pred saborom Jerusalimske Crkve. Stihovi 15-16 nam govore: ***A kad počeh govoriti, siđe na njih Duh Sveti, kao i na nas ono u početku. Tada se setih reči Gospodove, kako govoraše: 'Jovan je, istina, krstio vodom, no vi ćete biti kršteni u Duhu Svetome.'***

U stihu 15, Petar tvrdi da ***siđe na njih*** (na te Pagane) ***Duh Sveti, kao i na nas*** (na Judeje) ***ono u početku.*** Kada je to ***ono na početku?*** Početak je u Delima 2, jer u stihu 16, Petar tvrdi da je to što se desilo bilo ispunjenje Isusovih reči (Dela 1:5). Znači da krštenje Duhom započima na Pedeseticu u Delima 2 i nastaviće se sve dok se ne dogodi Uzdignuće (Dela 11:15-16).

III. KOMPOZICIJA (SASTAV) UNIVERZALNE CRKVE

Četvrti deo ove studije tretira sa sastavom univerzalne crkve. Jednostavno rečeno, ona se sastoji od verujućih Jevreja i verujućih Pagana. Ovoj istini nas se podučava u dva odlomka: Efescima 2:11-16 i Kološanima 1:24-27.

A. Efescima 2:11-16

Zato se sećajte kako ste nekoć vi bili pagani u telu, što se od onih koji se zovu Obrezanje - rukom načinjeno, na telu - naziva Neobrezanje i da ste u ono vreme bili bez Hrista, otuđeni od građanstva izraelskoga i tuđi savezima obećanja, nade nemajući i bez Boga na ovom svetu. A sada, u Hristu Isusu, vi koji ste nekoć bili daleko dođoste blizu kralju Hristovom. Jer on je mir naš, on koji od dvoga učini jedno i pregradu razdvojnici sruši, ukinuvši neprijateljstvo telom svojim - zakon zapovedi s odredbama - da u sebi, uspostavljajući mir, od dvojice stvori jednoga novoga čoveka te obojicu u jednome telu kroz krst izmiri s Bogom, ubivši u sebi neprijateljstvo.

Poanta ovog odlomka jeste to da je univerzalna crkva sastavljena od Jevreja i Pagana koji veruju u Ješuu, i u ovome je jedinstvenost univerzalne crkve. To je „tajna“ sada otkrivena, prema Pavlu, u Poslasticama Efescima i Kološanima. Neki uče da je Crkva kao takva jedna od tajni.

Kada Novi Zavet upotrebljava reč „tajna,“ to se odnosi na doktrinu koja je u potpunosti bila neotkrivena u Starom Zavetu, a otkrivena je samo u Novom Zavetu; nije opšte unapred viđena nigde u Starom Zavetu. Neki ljudi podučavaju da nije bilo čak ni naznake o postojanju Crkve u Starom Zavetu. Međutim, ovo baš i nije tačno. U Rimljanima 9, 10, i 11, Pavle citira određene delove Starog Zaveta kao reference koje upućuju na Crkvu.

Tajna nije sama Crkva, već je tajna da će Crkva biti sastavljena od Jevreja i Pagana, sjedinjenih u jedno Telo. To je tajna koja je sada otkrivena. Pavle ovo dvaput pominje. Prvi put u Efescima 3:1-6: ***Zbog toga sam ja, Pavle, rob Hrista Isusa za vas pagane. Zacemento ste čuli za rasporedbu (dispencaciju) milosti Božije koja mi je dana za vas, da mi po objavi obznani tajnu, kako netom ukratko opisah, po kojoj, čitajući, možete dokučiti moj uvid u tajnu Hristovu, koja se u drugim naraštajima nije obznanila sinovima ljudskim, kao što se sada u Duhu objavi njegovim svetim apostolima i prorocima, da su pagani su-baštinci i su-telo i su-dionici obećanja njegova u Hristu - po evanđelju.***

Nakon šta je dvaput upotrebio termin tajna, on definiše tajnu koja je sada otkrivena u ovoj sadašnjoj Dispencaciji Milosti, i to je ne definiše kao crkvu, već kao Crkvu koja je sastavljena od Jevrejskih i Paganskih vernika koji su ujedinjeni u jednom Telu.

B. Kološani 1:24-27

Ja koji se sada radujem u svojim patnjama za vas i u svom telu dopunjam što nedostaje mukama Hristovim za telo njegovo, to jest crkvu; kojoj ja postadoh slugom, po rasporedbi (dispencaciji) Božijoj koja mi je dana za vas, da ispunim Reč Božiju, tajnu od vekova i od naraštaja skrivenu, a sada očitovanu svetima njegovim, kojima Bog htede obznaniti što je bogatstvo slave ove tajne među paganima - to je Hristos u vama, nada slave.

U drugom odlomku koji se tiče sastava univerzalne crkve, Pavle ponovo koristi termin „tajna“ dva puta. I dok definiše reč „tajna,“ on ne govori o Crkvi kao takvoj, već on koristi reč „tajna“ u odnosu na činjenicu da su Jevreji i Pagani ujedinjeni u jedno Telo. „Tajna“ takođe uključuje: ***Hristos u vama, nada slave.*** Ni ovo nije bilo otkriveno u Starom Zavetu. Nije bilo otkriveno da će Jevreji i Pagani biti u jednom Telu, niti je bilo otkriveno da će Mesija prebivati u tim Jevrejima i Paganima.

U zaključku, kada govorimo o sastavu Tela, ono je sastavljeno od Jevreja i Pagana koji su vernici. Ovo jedinstvo Jevreja i Pagana je tajna koja je sada otkrivena u Dispencaciji Milosti.

IV. TEMELJ UNIVERZALNE CRKVE

Peta podela ove studije odgovara na pitanje: Šta je temelj univerzalne, nevidljive crkve?

A. Stena: Matej 16:18

Temeljeći svoju poziciju na Matej 16:18, Rimokatolici uče da je temelj Crkve Apostol Petar. Oni tvrde da se reč stena odnosi na Petra, a pritom zanemaruju činjenicu da se za tu reč koriste dve različite imenice, jedna je muškog roda, a druga je ženskog roda. Reč koju Ješua koristi kada kaže: **na toj steni sagradiću svoju crkvu**, jeste Grčka reč **petra**, a označava „hrid-stenu.“ To je imenica ženskog roda koja se odnosi na hridinu, na veliki obod hridi, na ogromnu stenu. Grčka reč za Petra jeste **petros**, imenica je muškog roda koja znači „mali kamen“ ili „šljunak.“

Nadalje, reći da je Petar **stena** krši pravila Grčke gramatike. Jedno od pravila Grčke gramatike jeste da reč u ženskom rodu ne može da zamenjuje reč u muškom rodu, niti može reč u muškom rodu da se naizmenično koristi za reč u ženskom rodu. Tako da **petra**, reč u ženskom rodu, ne može da se odnosi na **petros**, reč u muškom rodu. Tako da kada Katolicizam uči da se reč stena odnosi na Petra krši pravila Grčke gramatike.

Reč **petra** upotrebljena je šesnaest puta u Novom Zavetu i koristi se na dva načina: doslovno i simbolički. Jedanaest puta je upotrebljena doslovno i govori o velikoj gromadi stene. Pet puta je upotrebljena simbolički za Mesiju Isusa: jednom u Matej 16:18; jednom u Rimljanima 9:33; dvaput u I Korinćanima 10:4; i jednom u I Petrovoj 2:8. Nikada nije upotrebljena za čoveka poput Petra.

Pa, iako Biblija uistinu koristi mnogo simbola, ona je jako dosledna u korištenju tih simbola. Određeni simbol će označavati istu stvar kroz ceo Stari i Novi Zavet u devedeset i pet procenata slučajeva. Gde god se reč „stena“ ili „hrid“ koristi simbolično, uvek simbolizuje Mesiju, Drugu Osobu Trojstva, Isusa iz Nazareta, ali nikada se ne koristi za čoveka poput Petra.

B. Dve Vrste Temelja: Matej 7:24-27

U Mateju 7:24-27, Ješua govori o dva različita temelja: temelju od peska i temelju od stene.

Temelj koji je stena jeste simbol Ješue i Njegovog nauka. Pavle jasno kaže, to da je Mesija temelj u I Korinćanima 3:11: **Jer niko ne može da postavi drugoga temelja osim onoga koji je položen, a taj je Isus Hristos.**

C. Glavni Ugaoni Kamen: Efescima 2:20-22

Ne samo da je Mesija Temelj, On je i Glavni Ugaoni Kamen tog Utemeljenja prema Efescima 2:20-22: **nadograđeni na temelju apostolā i prorokā, a ugaonik je**

sam Isus Hrist. U njemu je sva građevina sastavljena i raste u hram svet u Gospodu, u njemu ste i vi sazidani za prebivalište Božije u duhu.

Mesija je Glavni Ugaoni Kamen baš kao što je i Temelj. Apostoli i proroci su druga kamenja istog temelja. Petar nije imao ništa posebniju ulogu nego što su je imali drugi apostoli. **Temelj** Crkve je sam Isus Mesija. On je Glavni Ugaoni Kamen, a dve linije iz ovog temelja su apostoli i proroci.

V. CILJEVI UNIVERZALNE CRKVE

Šesta podela tiče se ciljeva univerzalne crkve. Sve zajedno ima šest posebnih ciljeva koji su zadani za univerzalnu crkvu.

A. Narod za Njegovo Ime: Dela 15:13-18

A nakon šta oni učutaše, odgovori Jakov govoreći: »Ljudi, braćo, poslušajte me! Šimun je izložio kako je Bog još isprva pohodio pagane da uzme između njih narod imenu svojemu. S time se slažu i reči Prorokā, kao što je pisano: Nakon toga vratiću se i ponovo podići pali šator Davidov, i ruševine njegove ponovno ću podići i postaviti ga ponovo, da potraže Gospoda ostali ljudi i svi pagani na koje je zazvano ime moje, govori Gospod koji čini sve to. Bogu su odveka znana sva dela njegova.

Prvi cilj koji je zadan univerzalnoj crkvi jeste da pozove između Pagana **Narod za Njegovo Ime** (stih 14). Činjenica da će Crkva imati svoju ulogu zajedno sa Jevrejima jeste neminovan zaključak. Zapravo, Dela 15 nam daju izveštaj o prvom Crkvenom saboru u Jerusalimu. U tom trenutku, Crkva je gotovo u potpunosti bila Jevrejska. Sada kada je Pavle počeo da izlazi ka Paganima, sada kada su Pagani poverovali u Isusa, pitanje je bilo: Da li se Pagani uistinu mogu spasiti bez da se prvo obrate na Judaizam i da usvoje Zakon Mojsijev? Nikada se ovi Jevrejski vernici nisu ni zapitali da li će Jevreji biti u Telo Mesije. Čak su mnogi od njih razmišljali da će samo Jevreji da sačinjavaju Crkvu. Mislili su da će jedini Pagani koji će biti deo Tela Mesijinog biti oni koji su prethodno postali prozeliti obraćenjem na Judaizam. Zaključak izveden ovde jeste da postoji još univerzalniji cilj za Crkvu: biće to poziv da se pohode Pagani da Bog **uzme između njih narod imenu svojemu**.

Tek kada se ovaj cilj ispuni Crkva će u potpunosti doseći svoje upotpunjenje prema Rimljanima 11:25-26: ***Jer ne bi hteo, braćo, da ne znate ovu tajnu - da ne biste bili sami sebi mudri: delomično je otvrdnuće snašlo Izrael dok punina Pagana ne uđe. I tako će se sav Izrael spasiti, kao što je pisano: Doći će sa Siona Izbavitelj i odvratiti bezbožnost od Jakova.***

Stih 25 pominje ***puninu Pagana. Delomično je otvrdnuće snašlo Izrael dok punina Pagana ne uđe.*** Termin punina odnosi se na „određen broj.“ Drugim rečima, Bog je odredio broj Pagana koje On namerava da uvede u Telo Mesije. Kada se jednom ovaj uspostavljen broj Pagana dosegne, Crkva će da bude potpuna.

U stihu 26, on kaže da će u tom trenutku delomično otvrdnuće Izraela biti uklonjeno. Tek i samo nakon šta pun broj Pagana uđe sav Izrael će biti spašen.

Jedan cilj univerzalne crkve jeste da pozove između Pagana **Narod za Njegovo Ime**; i jednom kada ovaj cilj bude ispunjen, Crkva će biti kompletirana i potpuna.

B. Da Isprovocira Jevreje na Ljubomoru: Rimljani 11:11-14

Kažem, dakle: Jesu li posrnuli da padnu? Bože sačuvaj! Naprotiv, njihovim je propustom došlo spasenje Paganima da se kod njih izazove ljubomora. A ako je njihov propust bogatstvo za svet i njihov gubitak bogatstvo za Pagane, koliko će više biti punina njihova? Jer vama, Paganima, kažem: budući da sam ja apostol Pagana, službu svoju proslavljam ne bih li kako izazvao ljubomoru kod onih koji su telo moje i spasio neke od njih.

Pavle u ovom odlomku ističe da on ima jedinstven poziv i da je **apostol Pagana**; Pavle je čovek koji je ustanovio evangelizaciju Pagana. Pagani su sastavni deo kompletne i potpune Crkve i jedan od ciljeva univerzalne Crkve jeste da između Pagana pozove narod za Njegovo ime.

Prva svrha uvodi nas u drugu svrhu: razlog zašto je Bog hteo da između Pagana pozove narod za Svoje ime jeste zato da bi isprovocirao Jevreje na ljubomoru: Grčka reč koju Pavle koristi a koja se ovde prevodi kao **izazove ljubomora**, jeste **parazeilao**. Ovo je bila kombinacija dve Grčke reči: prva, **para**, što znači, „prići blizu“; „biti uz“; i druga, **zeilos**, što znači „goreti,“ „ključati,“ „zapaliti,“ „užariti.“ Tako da **parazeilao** znači da se nekom priđe blizu kako bi se prouzročilo da ta osoba proključa, da se zapali, da pocrveni od ljubomore i to zbog želje da ima to šta ima ta osoba koja mu je prišla. Znači, Paganski vernik treba da priđe osobi koja je Jevrej i da živi svoj život na takav način kako bi prouzročio da Jevrejin proključa ljubomorom i da kaže „Šta taj Paganin radi sa mojim Mesijom?“ i da sam poželi da poveruje Ješui. Tužno je da je kroz veći deo istorije crkve tendencija Crkve bila da isprovocira Jevreje na gnev, umesto na ljubomoru. Ovo je drugi cilj za univerzalnu crkvu tokom Dispencije Milosti: **da isprovocira kod Jevreja ljubomoru kako bi oni došli do vere koja spašava.**

Uistinu, mnogi Pagani rade baš ovo. Jedno ispitivanje koje je nedavno učinjeno na hiljadu Jevrejskih vernika pokazalo je da je većina njih dovedena Mesiji upravo preko vernika koji su Pagani, i sam autor ove studije ima to svedočanstvo. Slepoća i otvrdnuće Izraela je samo delimično. I danas postoji Ostatak koji to jeste po milosnom izboru.

Još jednom, sastav univerzalne crkve uključuje i Jevreje i Pagane koji su vernici. Jedno od sredstava po kojem Jevreji postaju vernici i kako budu dovedeni u Telo Mesijino jeste tako što su na to isprovocirani od Paganskih vernika.

C. Da Učini Poznatom Mnogoliku Mudrost Božiju: Efescima 3:10

da se sada - kroz crkvu - poglavarstvima i vlastima na nebesima obznani mnogolika mudrost Božija.

Treći cilj univerzalne crkve da se ***obznani mnogolika mudrost Božija***, i to posebno za anđeoska bića. Ovde se radi o palim anđeoskim bićima zato što Pavle koristi istu terminologiju u Efescima 6:12, gde on jasno govori o demonima. Znači, čak i pali anđeli uče o ***mnogolikoj mudrosti Božijoj*** kroz ono šta On čini u Crkvi.

D. Da Konstituiše Mesto Prebivanja za Boga: Efescima 2:20-22

nadograđeni na temelju apostolā i prorokā, a ugaoni kamen je sam Isus Hristos. U njemu je sva građevina sastavljena i raste u hram svet u Gospodu, u njemu ste i vi sazidani za prebivalište Božije u Duhu.

Četvrti cilj univerzalne crkve jeste to da sada nisu samo pojedinačno vernici ***prebivalište Božije***, već je to i univerzalna crkva sama po sebi, kao organizam, kao mesto prebivanja, kao ***prebivalište Božije***.

E. Da Donese Večnu Slavu Gospodu: Efescima 3:20-21

A Onomu koji po sili što deluje u nama može sve da učini izobilnije nego što mi molimo ili mislimo, Njemu u Hristu Isusu slava u crkvi za sva pokolenja u veke vekova! Amen.

Pavle izjavljuje da je peti cilj za univerzalnu crkvu da donese večnu slavu Gospodu. Do vremena kada se Božiji plan i program za Crkvu dovedu do potpunosti, to će uistinu da se i desi.

VI. SIMBOLIČNE ILUSTRACIJE UNIVERZALNE CRKVE

Sedmi deo odnosi se na simbolične ilustracije koje su korištene u Novom Zavetu da ilustruju univerzalnu crkvu i njen odnos sa Ješ uom Mesijom. Postoji deset takvih simboličnih ilustracija i svaka od njih ima tačno određenu poantu i tačnu primenu.

A. Pastir i Ovce

Glavni odlomak za prvu ilustraciju jeste Jovan 10:1-39, a odlomak sadrži izlaganje o Dobrom Pastiru.

1. Deset Posebnih Tačaka

Sve zajedno ovaj odlomak čini deset posebnih tačaka. Prvo, Jovan je naglasio da je Mesija taj koji ulazi na vrata u stihovima 1-2: ***Zaista, zaista, kažem vam, ko ne***

ulazi na vrata u tor ovčji, nego se drugde uspinje, taj je lopov i razbojnik, a ko na vrata ulazi, pastir je ovcima.

Poanta ovih stihova jeste da je Ješua došao kroz istinska vrata. Bilo ko drugi koji **se drugde uspinje** pokazuje time da nije pastir već je razbojnik.

Druga poanta jeste da će istinskog pastira uvek da slede oni koji su istinske ovce prema stihovima 3-5: **Njemu vratar otvara i ovce slušaju glas njegov. I ovce svoje zove po imenu i izvodi ih. I kad ovce svoje izvede, pred njima ide. I ovce ga slede jer znaju glas njegov. A za tuđincem neće poći, nego će pobeći od njega jer tuđinčeva glasa ne znaju.**

Nešto posle u stihu 14, On kaže: **Ja sam pastir dobri i poznajem svoje i moji poznaju mene.**

Istinskog pastira slediće oni koji su istinski njegove ovce; takvi neće slušati glas stranca.

Treća poanta učinjena je u stihu 7: **Stoga im Isus ponovno reče: »Zaista, zaista, kažem vam: ja sam vrata ovcima.**

Ne samo da je On došao kroz vrata, već je On takođe i **vrata ovcima.**

Četvrta poanta jeste da On ljubi ovce, a peta poanta je da se On brine o njima. Sve je to deo motiva Dobrog Pastira iz stiha 14. U Njegovoj ulozi Dobrog Pastira, On voli ovce, a Njegova ljubav je izražena kroz brigu i pažnju prema ovcima.

Šesta poanta je u stihu 8: **Svi koji pre mene dođoše, lopovi su i razbojnici; ali ih ovce ne poslušашe.**

Još jednom, drugi pastiri su naravno lažni pastiri, a istinske ovce, koje predstavljaju istinsku Crkvu, neće slediti lažne pastire.

Sedma poanta je u stihovima 9-10: **Ja sam vrata. Ko li kroza me uđe, spasiće se; i ulaziće i izlaziti i pašu nalaziti. Lopov ne dolazi, osim da ukrade i zakolje i uništi. Ja dođoh da život imaju, i da ga imaju u izobilju.**

Postoji jedno zajedništvo između pastira i ovaca; imaju odnos među sobom. Zbog tog zajedništva, neće da budu prevareni od onih koji se pretvaraju da su pastiri.

Osma poanta ilustracije ovog odnosa između pastira i ovaca jeste da će Jevrejske ovce i Paganske ovce biti dovedene u zajedništvo u jedno stado prema stihu 16: **Imam i drugih ovaca, koje nisu iz ovoga tora. I njih mi valja dovesti, i glas će moj čuti. I biće jedno stado, jedan pastir.**

Prethodno, istaknuto je da je jedna od tajni koja je sadržana u Novom Zavetu, a nije bila otkrivena u Starom Zavetu, bila upravo to da će Crkva biti sastavljena od Jevrejskih i Paganskih vernika koji su ujedinjeni u jedno Telo. Ovaj odlomak sadrži prve naznake o otkrivenju ove tajne. Ovce o kojima je On upravo govorio jesu Jevrejske ovce. Potom, u stihu 16, On pominje da ima **i drugih ovaca, koje nisu iz ovoga tora.** Ovce iz **ovog tora** jesu Jevrejski vernici, a **druge ovce** jesu Paganski vernici koji su bili odvojeni u vremenu kada se Jovan 10 dešava. Jedinstvo između Jevreja i Pagana u **jedno stado** dogodiće se tek posle Njegove smrti, Vaskrsenja i

Vaznesenja. Poanta koju je On ovde napravio jeste da će i Jevreji i Pagani biti dovedeni u **jedno stado**, Crkvu; postaće **jedno stado**, a vodiće ih **jedan pastir**. Stoga, već i u tako ranoj fazi, u vremenu Jovan 10, imamo naznaku da će postojati novi entitet sastavljen od Jevrejskih i Paganskih vernika.

Deveta poanta ilustracije jeste da kao Pastir ovaca, On će položiti Svoj život za istinske ovce prema stihovima 11 i 15.

Stih 11 kaže: **Ja sam pastir dobri. Pastir dobri život svoj polaže za ovce.**

Stih 15 kaže: **Kao što mene poznaje Otac, i ja poznajem Oca; i život svoj polažem za ovce.**

Istinski pastir voljan je da položi svoj život za svoje istinske ovce.

Deseta poanta ilustracije koju treba zabeležiti odnosi se na odnos između pastira i ovaca i to na način da postoji određeno vremensko razlikovanje unutar ovog odnosa: prošlo vreme, sadašnje vreme i buduće vreme. Kada govorimo o prošlosti, Isus, Dobri Pastir, položio je Svoj život za Svoje ovce (Jovan 10:11). Kada govorimo o sadašnjem vremenu, On je sada Veliki Pastir ovaca i u procesu je posvećivanja ovaca (Jevrejima 13:20-21). Kada govorimo o budućem vremenu, Pastir će nagraditi ovce (I Petrova 5:1-4).

2. Pet Posebnih Primena

Prva simbolična ilustracija o pastiru i ovcama ima pet posebnih primena. Prva primena je ona o Mesijinom posredovanju: On posreduje za dobrobit Svojih ovaca.

Druga primena jeste o brizi i opskrbi: nije posao ovaca da one same sebi nalaze ispašu; odgovornost pastira je da vodi ovce do vode i hrane. Činjenica da smo mi ovce a On jeste naš Pastir nosi u sebi obećanje da će On da se pobrine za naše osnovne potrebe. On nije obećao da će da se pobrine za naše želje; Njegova briga je u skladu sa Njegovom voljom i može da se razlikuje od vernika do vernika. Međutim, kada govorimo o temeljnim životnim potrebama, one će da budu zadovoljene.

Treća primena jeste o zaštiti: i zaštita je odgovornost pastira koji treba da štiti ovce od napada izvana, od lava, medveda, ili vuka.

Četvrta primena je ona o pozivu. U određeno doba dana pastir zove ovce sa prepoznatljivim pozivom koje samo ovce mogu da razumeju i da prepoznaju. Njegove ovce tada kreću prema pastiru tako da ih se može odvesti do vode, na ispašu, ili ka ostatku stada. Zaista, u ovoj primeni, On poziva vernike na različite funkcije, koristi njihove različite darove za izgradnju Tela. Ovce su odgovorne da poslušaju taj poziv.

I peta primena jeste o sigurnosti; kod ovog Pastira se nalazi sigurnost prema Jovan 10:27-29: **Ovce moje slušaju glas moj; i ja ih poznajem, i one me slede. I ja im dajem život večni te neće propasti daveka, i niko ih neće ugrabiti iz ruke moje. Otac moj, koji mi ih daje, veći je od sviju. I niko ih ne može ugrabiti iz ruke Oca mojega.**

Obećanje o sigurnosti jeste to da kada jednom postanemo Njegove ovce, nikad više ne možemo ne biti Njegove ovce. Deo ovog odnosa jeste večna sigurnost spasenja.

B. Trs i Loze

Drugu simboličnu ilustraciju o odnosu univerzalne crkve sa Mesijom nalazimo u Jovan 15:1-16.

1. Sedam Posebnih Tačaka

Sedam tačaka može da se izvede iz ove ilustracije. Prvo, ova ilustracija uči nas sam koncept sjedinjenja sa Mesijom; baš kao što su loze sjedinjene sa trsom, tako su i vernici sjedinjeni sa Njim.

Drugo, baš kao što postoji međusobno jedinstvo sa lozama, tako isto postoji i međusobno jedinstvo sa Mesijom. Loze od trsa primaju život, snagu i moć da rode plod. Ješua je trs, a vernici su loze; oni od Trsa primaju život, sposobnost da funkcionišu i moć da služe.

Treća poanta jeste da vernici prebivaju u neslomljivom zajedništvu. Baš kao što loze bez prestanka žive na trsu tako i vernici, neprekidno prebivaju u neslomljivom zajedništvu sa svojim Trsom, Isusom Mesijom.

Četvrto, svakako će biti čišćenja i obrezivanja. Svrha čišćenja i obrezivanja loza jeste da one mogu da rode još više roda. Na isti način, vernici će biti čišćeni i obrezivani, kroz blagoslov ili kroz disciplinovanje, sa svrhom da rode više roda.

Peta poanta jeste delotvorna molitva. Delotvornost molitve zavisi o životnoj povezanosti sa Trsom. Ukoliko vernici prebivaju u Njemu, onda će biti moćni da žive delotvornu molitvu.

Šesta poanta jeste nebeska radost; vernici će da proizvedu plod u radosti upravo zbog njihove povezanosti sa Trsom.

Sedma poanta jeste da će postojati tri stepena u donošenju ploda. Prvi stepen je temeljni plod u 15:2a: ***Svaku onu mladicu na meni koja ne donosi plod uklanja, a svaku onu koja plod donosi čisti.***

Drugi stepen u donošenju ploda jeste element donošenja više ploda u 2b: ***da donese više ploda.***

I treći stepen u donošenju ploda jeste mnogo ploda u stihu 5: ***Ja sam trs, vi mladice. Ako neko ostaje u meni i ja u njemu, taj donosi mnogo ploda. Jer bez mene ne možete činiti ništa.***

Ukoliko vernici proizvode nekakav osnovni **plod**, On će da ih čisti tako da mogu dati **više ploda**; ukoliko vernici donose više ploda i nastavljaju da prebivaju u Njemu, oni će da donose **mного ploda**. Znači, šta god vernici više rastu u milosti, šta god više uče kako da žive Duhom ispunjen život, to će postajati i živeti sve plodonosniji život.

2. Četiri Specifične Primene

Ova simbolična ilustracija pruže nam četiri primene. Prvo, vernici su sudionici Mesijine slave; baš kao što su loze sudionici sočnosti loze, tako će isto i vernici da budu sudionici Njegove slave. Druga primena jeste o plodnosti; plodnost zavisi o tome da se prebiva u Trsu. Treća primena jeste ona o duhovnoj snazi; snaga da se rodi plod dolazi od prebivanja u tom Trsu. Četvrta primena jeste da je On izvor života i izvor posvećenja za Crkvu.

C. Ugaoni Kamen i Kamenja iz Građevine

Najbolji pojedinačni odlomak koji opisuje treću simboličku ilustraciju o odnosu univerzalne crkve i Mesije nalazimo u Efescima 2:19-22.

1. Četiri Specifične Tačke

Ova ilustracija pruža se kroz četiri glavne tačke. Prvo, da je Crkva u procesu izgrađivanja. U Mateju 16:18 Ješua kaže: **na ovoj steni sagradiću crkvu svoju.** U trenutku kada On čini ovu izjavu, Crkva je još uvek budućnost, ali od tada, Crkva je utemeljena i sada se gradi, jer je ugaoni kamen položen. On je Ugaoni Kamen; apostoli i proroci su temeljni kamenovi, a vernici su kamenje koje se ugrađuje u utemeljenu građevinu.

Druga tačka jeste da su pojedinačno vernici živo kamenje, kamenje koje se gradi jedno povrh drugog kako se građevina sve više podiže (I Petrova 2:5).

Treća tačka ove ilustracije jeste da je Ješua i Temelj i Ugaoni Kamen (I Korinćanima 3:11; Efescima 2:20-22; I Petrova 2:6).

I četvrta tačka jeste da je građevina, koja je sastavljena od vernika, nastamba Duha. To je poanta stihova u Efescima 2:19-20: **Tako dakle više niste tuđinci i pridošlice, nego sugrađani svetih i ukućani Božiji, nadograđeni na temelju apostolā i prorokā, a ugaoni kamen je sam Isus Hristos.**

Slika koju dobijamo iz ovih stihova jeste slika o podizanju građevine: ova građevina je Crkva. Prvu stvar koju čini graditelj jeste da postavi ugaoni kamen: taj Ugaoni Kamen je Ješua Mesija. Od ugaonog kamena idu dve linije temeljnog kamenja, jedna u jednom pravcu, a druga u drugom, i na taj način oformljen je temeljni ugao: od ove dve linije temeljnog kamenja jedna linija predstavlja **apostole**, a druga linija predstavlja **proroke** Novog Zaveta. Jednom kada je ugaoni kamen postavljen, i kada su temeljni kamenovi stavljeni na svoja mesta, drugo kamenje može da se nadoziđuje na njih: vernici su pojedinačni kamenovi koji se sada ugrađuju dalje na toj građevini. Jednom kada ova građevina bude upotpunjena i dovršena dogodiće se Uzdignuće.

2. Četiri Specifične Primene

Ova simbolična ilustracija daje nam četiri primene. Prva primena jeste međusobna zavisnost vernika. Baš kao što građevina ima u sebi stene različite veličine, naslagane jednu povrh druge na takav način da ukoliko se izvuče jedan kamen, još nekoliko će da padne radi toga, na isti način su i vernici uzajamno zavisni jedan od drugog. Zapravo, celokupna doktrina o duhovnim darovima u Telu naglašava uzajamnu zavisnost verujućih.

Druga primena je povezana sa stabilnošću. Svrha polaganja temelja jeste u tome da se građevini da stabilnost. Samo ukoliko su vernici utemeljeni na ispravnom temelju oni će imati stabilnost u svom duhovnom življenju.

Treća primena je povezana sa smerom. Svrha postavljanja ugaonog kamena jeste da drugo temeljno kamenje može biti postavljeno u ispravnoj liniji; ugaoni kamen daje smer drugom kamenju. U ovoj ilustraciji Gospod usmerava živote vernika.

I četvrta primena jeste da će nagrade za svete biti temeljene na tome kako oni grade na temelju, na Ješui Mesiji (I Korinćanima 3:10-15).

D. Veliki Sveštenik i Carsko Sveštenstvo

Četvrta simbolična ilustracija odnosa između univerzalne crkve i Mesije iznesena nam je u Jevrejima 3:1; 4:14-5:10; 7:1-10:18; Otkrivenje 1:6; 5:10; i 20:6.

1. Dve Zasebne Poante

Ova ilustracija ima dve glavne poante. Prvo, Isus je otišao na Nebo nakon šta je prineo za žrtveni prinos Svoju krv i time je postao konačna žrtva za greh. On je Žrtveni Prinos, Žrtva, ali kako je On Samog Sebe prineo kao žrtvu, u tom smislu, On je i sveštenik prema Jevrejima 4:14-16: ***Imajući dakle velikoga Velesveštenika koji prođe u nebesa - Isusa, Sina Božijega - držimo se vere koju ispovedamo. Ta nemamo takva Velesveštenika koji ne bi mogao da saoseća s našim slabostima, nego poput nas iskušavana u svemu, a ipak bez greha. Pristupajmo dakle sa smelošću prestolu milosti, da primimo milosrđe i nađemo milost za pomoć u pravi čas.***

Ova punta nam se iznosi i u Jevrejima 9:24: ***Jer Hristos ne uđe u rukotvorenu Svetinju, protulik one istinske, nego u samo nebo, da se sada pojavi pred licem Božijim za nas.***

Još jednom se ova poanta izvodi u Jevrejima 10:19-22: ***Imajući dakle, braćo, slobodu za ulazak u Svetinju po krvi Isusovoj, put nov i živ koji nam otvori kroz zastor, to jest telo svoje, i Velikoga sveštenika nad kućom Božijom, pristupajmo s istinitim srcem u punini vere, srdaca škropljenjem očišćenih od zle savesti i tela oprana čistom vodom.***

U ovim odlomcima prva glavna poanta ove ilustracije o velikom svešteniku i carskom sveštenstvu jeste da je Isus, kao Veliki Sveštenik, prineo konačnu žrtvu a onda otišao u Nebo.

Ovo nas vodi u drugu poantu, a to je da Ješua sada posreduje za dobrobit Njegovog Carskog sveštenstva. Ovo nam je izneseno u Rimljanima 8:34: **Ko osuđuje? Hristos koji je umro, štaviše i vaskrsnuo, On je i zdesna Bogu, On se i zauzima za nas.**

Ova poanta nam se ponovo iznosi u Jevrejima 7:25: **Zato i može u potpunosti spasavati one koji po njemu pristupaju k Bogu kad zauvek živi da se zauzima za njih.**

2. Dve Posebne Primene

Ova ilustracija u sebi nosi dve primene. Prvo, da je Ješua sada u Svojoj sveštencičkoj službi. Tokom vremena Njegovog Prvog Dolaska, On je bio Prorok; posle Drugog Dolaska. On će da bude Car; u vremenu između Prvog i Drugog Dolaska, On funkcionise kao Sveštenik. Njegov glavni zadatak u tom funkcionisanju kao sveštenik jeste da je posrednik, On posreduje za nas. Jedan od razloga zašto su vernici večno sigurni jeste zato što On **zauvek živi da se zauzima za njih**. Zato On spašava do kraja. Zato šta On živi ponovo, On više nikada neće umreti.

Druga primena jeste to da u svetlu svega ovoga svi vernici treba da prinose žrtve. Oni su carsko sveštenstvo. Uloga sveštenika jeste da prinose žrtve, i vernici treba da prinose žrtve. Međutim, oni ne trebaju da prinose krv, već druge četiri vrste žrtvenih prinosa. Prvi tip žrtve jeste da vernici treba da prinesu svoja tela kao živu žrtvu Gospodu, a to znači da učine Njega Gospodarom svojih života (Rimljani 12:1-2). Drugi tip žrtve koju vernici treba da čine jesu duhovne žrtve obožavanja, slavljenja i zahvaljivanja (Jevrejima 13:15; I Petrova 2:5, 9). Treći tip žrtve su novčani prilozima za delo Gospodnje (Jevrejima 13:16). Četvrti tip žrtve jesu dobra dela (Jevrejima 13:16).

E. Glava i Telo

Ima jedan glavni odlomak za petu simboličnu ilustraciju odnosa između Isusa i univerzalne crkve, I Korinćanima 12:12-27.

1. Sedam Specifičnih Poanti

Sedam poanti su učinjene u ovom odlomku. Prva poanta jeste da je Crkva samorazvijajuće Telo, sastavljeno od pojedinaca koji imaju duhovne darove. Svrha duhovnih darova jeste da izgrade, da hrane i da ojačaju, Telo (Efescima 4:13-16).

Druga poanta jeste da je udovima Tela namenjena tačno određena služba, svakom udu njegovu, a u skladu sa danim duhovnim darovima.

Treća poanta je ilustracija na način da je telo predstavljeno kao živi organizam, večno sjedinjen sa Mesijom.

Četvrta poanta jeste da se u Telo ulazi posredstvom krštenja Duhom jer ***u jednom smo Duhu svi mi u jedno telo kršteni, bilo Judeji ili Grci, bilo robovi ili slobodnjaci. I svi smo jednim Duhom napojeni.***

Peta poanta jeste da je Otac učinio Mesiju Glavom Tela.

Šesta poanta je da Glava ima prvenstvo u svemu; stoga, On ima prvenstvo nad Telom, Crkvom.

I sedma poanta ove ilustracije jeste da postoji jedinstvo između Glave i Tela.

Drugi odlomci koji oslikavaju ovu ilustraciju o Glavi i Telu su Efescima 2:16; 4:4, 5, 16; 5:30-32; Kološanima 1:24; i 2:19.

2. Pet Posebnih Primena

U ovoj ilustraciji nalazimo pet primena. Prva primena je ona o hranjenju; baš kao što telo prima potrebnu opskrbu od kontrolnog centra, od glave, tako i vernici primaju hranu i opskrbu od Njega.

Druga primena je o negovanju; baš kao što kontrolni centar, glava, neguje telo koje kontroliše, tako i On neguje vernike.

Treća primena je u vezi sa snagom; baš kao što telo prima iz glave, iz mozga, snagu da bi moglo da funkcioniše, tako i vernici, snagu da bi mogli da funkcionišu primaju od Njega.

Četvrta primena govori o posvećenju; Glava je ta koja kontroliše kada i kako će Telo da bude očišćeno.

I peta primena je o korištenju duhovnih darova. Svaki vernik ima barem jedan duhovni dar. Odgovornost je svakog vernika da koristi svoje duhovne darove za izgradnju Tela.

F. Poslednji Adam i Novo Stvaranje

Glavni odlomak za šestu simboličnu ilustraciju o odnosu između Mesije i univerzalne crkve nalazimo u I Korinćanima 15:20-22 i 45-49.

Stihovi 20-22 kažu: ***Ali sada, Hristos vaskrsnu od mrtvih i postade prvina onih koji usnuše. Jer kako po čoveku bi smrt, po Čoveku i vaskrsnuće mrtvih. Jer kao što u Adamu svi umiru, tako će i u Hristu svi biti oživljeni.***

Stihovi 45-49 izjavljuju: ***Tako je i pisano: Prvi čovek, Adam, posta duša živa; poslednji Adam - duh životvorni. Ali ne bi najpre duhovno, nego prirodno, pa onda duhovno. Prvi je čovek od zemlje, zemljanin; drugi je čovek s neba - Gospod. Kakav je zemljanin, takvi su i zemljani; a kakav je nebesnik, takvi su i nebesnici. I kao što smo poneli lik zemljanina, nosićemo i lik nebesnika.***

1. Tri Posebne Tačke

U ovoj ilustraciji učinjene su tri poante. Prvo, vernici se sada nalaze u novom poretku: oni su sada u Hristu, ne više u Adamu.

Druga poanta ove ilustracije jeste da su vernici sudionici novog rođenja, nove prirode, pravednosti, posvećenja i novih obećanja.

Treća poanta jeste da je rezultat svega ovoga večni život, jer se izvršeno delo regeneracije više ne može opozvati, niti poništiti.

Drugi odlomci koji uče ovu ilustraciju su Rimljani 5:12-21; II Korinćanima 5:17; i Galatima 6:15.

2. Jedna Posebna Primena

Glavna primena ove ilustracije jeste nada koja dolazi od moći vaskrsnuća i vaskrslog života.

G. Mladoženja i Mlada

Sedmu simboličnu ilustraciju odnosa između univerzalne crkve i Ješue nalazimo u II Korinćanima 11:2 i u Efescima 5:25-33.

1. Dve Posebne Tačke

Dve glavne poante su učinjene u ovoj ilustraciji. Prvo, na Crkvu se gleda kao na devičansku Mladu koja još nije pridružena svom suprugu, ali ona čeka na dolazak svoga Mladoženje prema II Korinćanima 11:2: ***Jer ljubomoran sam na vas Božijom ljubomorom: ta zaručih vas s jednim mužem, da vas kao čistu devicu privedem Hristu.***

Druga poanta ove ilustracije jeste naglasak na glavnom odlomku, na Efesce 5:25-33, a odnosi se na delo koje Mladoženja čini za dobrobit Mlade.

Ovo delo Mladoženje za dobrobit Mlade ima lični vremenski odnos u prošlosti, sadašnjosti i budućnosti. Element prošlog vremena jeste da je On umro za Mladu prema stihu 25: ***Muževi, ljubite svoje žene, kao što i Hristos uzljubi crkvu te sama Sebe predade za nju.***

Sadašnji rad Mladoženje za Mladu jeste da On sada posvećuje Mladu prema stihu 26: ***da je posveti očistivši je kupelju vode, u reči.***

I budući rad Mladoženje za Mladu jeste da će On da privede proslavljenju Crkvu, svetu, bez mrlje ili bore, mane ili ičega tome slično prema stihu 27: ***kako bi je priveo sebi kao slavnu crkvu, bez ljage ili bore ili čega takva, nego da bude sveta i bez mane.***

2. Tri Posebne Primene

Ova ilustracija u sebi nosi tri primene. Prva primena je očigledno ona o ljubavi; baš kao što postoji ljubavni odnos između muža i žene, na isti način postoji ljubavni odnos između Mesije i Crkve.

Druga primena je o intimnosti; baš kao što suprug i supruga imaju i dele određenu intimnost koju ne dele ni sa kim izvan bračnog odnosa, na isti način vernici dele intimnost sa Mesijom koja se ne može iskušati ni doživeti izvan Tela vernika.

Treća primena jeste u tome da bi trebalo da postoji odražavanje ovog odnosa između Mesije i Crkve u odnosu između muža i žene; verujući suprug i verujuća supruga trebalo bi da razviju takav odnos koji je odražena slika odnosa između Mesije i Crkve.

H. Baštinik i Su-baštinici

Osma simbolična ilustracija odnosa između univerzalne crkve i Ješue naglašena je u dva glavna odlomka: Rimljani 8:17 i Jevrejima 1:2a.

1. Dve Posebne Tačke

Ova ilustracija čini dve poante. Prvu poantu nalazimo u Rimljanima 8:17: ***a ako deca, onda i baštinici - baštinici Božiji, a subaštinici Hristovi; ako doista s njim trpimo, da se s njim i proslavimo.***

Vernici su ***baštinici Božiji, a subaštinici Hristovi.*** Mesija je Sin Božiji i kao jednorodeni Sin od Oca, On je Naslednik, Baštinik. Kako su vernici sada posvojeni sinovi, oni postaju ***subaštinici*** sa Njim.

Druga poanta učinjena je u Jevrejima 1:2a: ***a u ovim poslednjim danima progovori nama po Sinu, kojega postavi baštinikom svega.***

Sin je naslednik svih stvari; On će da nasledi sve. Zbog odnosa koji vernici imaju sa Sinom, oni će da postanu sunaslednici i takođe će da uživaju u svim stvarima.

2. Tri Posebne Promene

Ova ilustracija nosi u sebi tri primene. Prva primena jeste to da će patnje u ovom životu voditi u buduće proslavljenje.

Druga primena jeste da su vernici određeni da caruju zajedno sa Mesijom; to je njihovo nasleđe i oni će da vrše ovaj autoritet u Mesijanskom Carstvu.

Treća primena jeste to da će u nasleđe da budu uključene i nagrade. Zapravo, stepen autoriteta unutar Carstva biće temeljen upravo na primljenim nagradama.

I. Prvi Plodovi i Žetva

Glavni odlomak za devetu simboličnu ilustraciju odnosa između Ješue i univerzalne crkve jeste u I Korinćanima 15:23: ***Ali svako svojim redom: (prvi plodovi) prvina Hristos, potom oni koji su Hristovi o Njegovu dolasku.***

1. Dve Posebne Tačke

Ilustracija sa ***prvim plodovima***, koji su Mesija, i sa žetvom, a to su vernici, čini dve glavne tačke. Prva tačka je to da je Ješua vaskrsnuo.

Druga tačka jeste to da budući je On vaskrsao i vernici će da vaskrsnu.

2. Jedna Posebna Primena

Primena ove ilustracije jeste nada vaskrsenja odakle se izvlači i raste naša uteha.

J. Gospodari i Sluge

Dva glavna odlomka koji uče desetu simboličnu ilustraciju o odnosu univerzalne crkve i Ješue nalazimo u I Korinćanima 7:20-24 i u Kološani 4:1.

1. Tri Posebne Tačke

U ovoj ilustraciji načinjene su tri glavne poante. Prvo, biti oslobođen od strane Mesije znači postati sluga Mesije.

Druga poanta ove ilustracije jeste da je vernik otkupljen uz cenu, a cena je krv Mesije.

Treća poanta ove ilustracije jeste da oni koji obnašaju i imaju autoritet, kao rezultat toga, i sami su pod autoritetom. Sluga može da bude postavljen na poziciju autoriteta unutar kućanstva, ali, baš zato što jeste sluga, on sam je uvek pod autoritetom.

2. Dve Posebne Primene

Ova ilustracije u sebi sadržava dve posebne primene. Prva primena je u vezi sa poslušnošću; jer posao sluge je da sluša svog gospodara. Mesija je Gospodar, vernici su sluge, i oni moraju da budu poslušni Njemu.

Druga primena jeste ohrabrenje da se postane rob, sluga u okovima. Rob je neko ko je upao u ropstvo bez svog izbora, ali ovaj sluga u okovima, ovaj rob, je neko ko je odabrao da postane rob tačno određenom gospodaru i to za ceo život. Vernici su otkupljeni sa tržnice robljem, stoga je poziv za njih, da postanu robovi Mesije.

VII. BUDUĆA SUDBINA UNIVERZALNE CRKVE

Osmi deo ove studije ima veze sa pitanjem: Koja je buduća sudbina univerzalne crkve? Jedna stvar svakako to nije: nije sudbina Crkve da pokori svet sa evanđeljem. Vekovima je upravo ovo bila uobičajena zabluda: jednom kada svet bude pokoren evanđeljem, tada će Carstvo moći da bude uspostavljeno; jednom kada Carstvo bude uspostavljeno, tada će Ješua da se vrati.

Ovo stajalište ignoriše odlomke iz Pisama koji uče da će Crkva da izgubi tlo pod nogama u poslednjim danima i da će sve više i više upadati u otpadništvo. Sudbina Crkve nije da pokori svet sa evanđeljem. Zapravo, nema tačke unutar Pisama gde se podučava da će Crkva da vrši vlast u ovom vremenu. Zapravo, u Pismima se uči upravo suprotno: uloga Crkve je da bude podređena „Cezaru,“ vlastima, a ne da vlada nad Cezarom. Vernici treba da poštuju Cara, da slušaju vlast, sve dok vlast ne traži od njih da čine nešto šta je očigledno protivno učenju iz Pisama. Stoga, koja god sudbina Crkve u budućem vremenu jeste, jedna stvar zasigurno to nije; Crkva neće pokoriti svet evanđeljem. Buduća sudbina Crkve uključuje u sebi pet stvari.

A. Biće Uzdignuta

Prva stvar koja je uključena u buduću sudbinu Crkve jeste to da će Crkva biti uzdignuta (I Solunjanima 4:13-18). Jedna svrha za univerzalnu crkvu jeste da bude sredstvo kojim će među Paganima biti **uzet narod za Njegovo ime**. Ovaj proces nastaviće se sve **dok punina Pagana ne uđe**, sve dok se ne uspostavi broj vernika koji je Bog odredio da bude u Telu, tada će Telo da bude upotpunjeno i potpuno. Jednom kada punina Pagana uđe, Crkva će da bude uzdignuta. Oni koji će da budu uzdignuti su oni koji su **u Hristu**. Ovaj termin korišten je od strane Pavla gotovo kao tehnički termin koji se odnosi samo na one koji su u Telu Mesije. Crkva ne uključuje svete Starog Zaveta, niti svete iz vremena Velike Nevolje, niti svete iz Milenijuma; Crkva uključuje samo one koji su spašeni između Dela 2 i Uzdignuća. I zato, Uzdignuće će da uključi samo Crkvu.

B. Biće Nagrađena

Druga stvar koja je uključena u buduću sudbinu Crkve jeste to da će Crkva biti nagrađena prema II Korinćanima 5:10: **Jer nam se svima valja pojaviti pred sudištem Hristovim da svaki dobije što je kroz telo činio, prema onome što je učinio - bilo dobro ili zlo.**

Sud kroz koji će doći nagrade jeste Hristovo Sudište, ili Hristova Sudačka Stolica. Temelj za ovaj sud biće dela. Sud neće da određuje da li će neko biti spašen ili ne, jer to je određeno onim trenutkom u kojem osoba poveruje. Ali, oni koji jesu poverovali biće tada suđeni na temelju toga kako su vodili svoje duhovno življenje.

Najdulji pasus koji govori o ovom aspektu Crkvenih nagrada je I Korinćanima 3:10-15. Stihovi 10-11 kažu: **Po milosti Božijoj koja mi je dana, kao mudar graditelj postavio sam temelj, a drugi nadograđuje. No neka svaki pazi kako**

nadograđuje. Jer niko ne može postaviti drugoga temelja osim onoga koji je položen, a taj je Isus Hristos.

Vernici će da budu suđeni po tome kako su nadograđivali na temelju, ***a taj je Isus Hristos***; On je temelj duhovnog života.

U ovisnosti o tome kako su vernici upravljali svojim duhovnim življenjem biće im dano, ili oduzeto prema stihovima 12-13: ***Ako li neko nadograđuje na ovome temelju zlatom, srebrom, dragim kamenjem, drvima, senom, slamom, svačije će se delo očitovati. Dan će ga naime pokazati, jer će se u ognju otkriti. I svačije će delo, kakvo god bilo, oganj iskušati.***

Svako delo vernika biće vrednovano i testirano da se vidi može li da podnese pročišćenje vatrom. Drvo, seno, slama, neće podneti pročišćenje vatrom i biće u potpunosti spaljeno. Zlato, srebro i drago kamenje izdržaće vatru, a svaka nečistota u zlatu, srebru i dragom kamenu biće spaljena.

Rezultati toga su nam dani u stihovima 14-15: ***Ostane li komu delo što ga je nadogradio, primiće plaću. Izgori li čije delo, pretrpeće štetu. A on sam spasiće se, ali tako kao kroz oganj.***

Oni koji budu gradili mudro na ovom temelju biće nagrađeni; oni koji to ne budu činili pretrpeće štetu. Neće pretrpeti štetu tako da izgube spasenje, već će pretrpeti štetu tako što će da izgube nagradu.

C. Biće Venčana

Treća stvar koja je uključena u buduću sudbinu Crkve jeste da će ona biti venčana za Ješuu Mesiju prema Otkrivenju 19:6-9: ***I čuh kao glas velikoga mnoštva i kao glas mnogih voda i kao glas jakih gromova gde govori: »Aleluja! Jer zacareva Gospod, Bog Svemogućí! Radujmo se i kličimo i slavu mu dajmo! Jer dođe svadba Jagnjetova i žena se njegovu pripremila!« A njoj bi dano da se zaogrne u lan čist i sjajan, jer lan su pravedna dela svetih. I reče mi: »Zapiši! Blaženi oni koji su pozvani na svadbenu gozbu Jagnjetovu!« I reče mi: »Ove su reči istinite, Božije.***

Nakon šta Crkva bude pročišćena na Sudištu Hristovom, sada čista, biće venčana. Upoređujući prvi deo poglavlja 19, sa drugim delom, postaje očigledno da će ova ***svadba Jagnjetova*** sa Crkvom da se dogodi na Nebu pre Drugog Dolaska. Drugi Dolazak je u stihovima 11-16. Ovo je jedan od dokaza da Drugi Dolazak i Uzdignuće nisu jedna te ista stvar, zato šta će Crkva, Mesijina Mlada, već biti na Nebu i to pre nego se dogodi Drugi Dolazak. Ona je dovedena na Nebo posredstvom Uzdignuća. Takođe, prema ovom odlomku, u vremenu kada se Crkva venčava za Mesiju ona nosi ***lan čist i sjajan***, koji simbolizuje ***pravedna dela svetih***. Očigledno, venčanje se događa nakon šta Crkva prođe kroz očišćenje pred Sudačkom Stolicom Mesije i nakon šta je propisno nagrađena za to.

Svi ovi događaji slede jedan logičan progresivan sled: Crkva je Uzdignuta na Nebo; jednom na Nebu, ona sada prolazi Sudište Mesije i tamo je pročišćena; potom se venčava.

D. Carevaće Zajedno sa Mesijom

Četvrta stvar koja je uključena u buduću sudbinu Crkve jeste to da će ona da caruje zajedno sa Mesijom u Carstvu prema Otkrivenju 20:4-6: ***I videh prestola, i sedošu na njih, i dade im se sud; i duše obezglavljenih zbog svedočanstva Isusova i zbog reči Božije, i one koji se ne pokloniše Zveri ni liku njezinu i ne primiše žig na čelo svoje i na ruku svoju; i oživeše i zacarevaše s Hristom hiljadu godina. A ostali mrtvi ne oživeše dok se ne navrši hiljadu godina. Ovo je prvo vaskrsnuće. Blažen i svet onaj koji ima udela u prvome vaskrsnuću! Nad njima druga smrt nema vlasti, nego će oni biti sveštenici Božiji i Hristovi, i s njime će carevati hiljadu godina.***

I sveti iz vremena Crkve i sveti iz vremena Velike Nevolje carevaće sa Mesijom, ali se ovaj rukopis bavi samo svetima iz vremena Crkve. Nakon šta se venčanje održi između Mesije i Crkve na Nebu, Mesija će se vratiti i uspostaviće Svoje Carstvo. Crkva je sudbinski određena da caruje zajedno sa Mesijom u Carstvu. Stepen autoriteta koji će svaki pojedini sveti iz Crkve imati biće utemeljen u nagradama koji je svaki primio na Sudačkoj Stolici Mesije. Zajedničko carevanje trajaće samo ***hiljadu godina***, tako da to nije i ne može da bude konačna sudbina Crkve.

E. Prebivaće u Novom Jerusalimu

Peta i poslednja stvar koja je uključena u buduću sudbinu Crkve jeste da će ona prebivati sa celokupnim Trojednim Bogom u večnom Novom Jerusalimu. Ovo nam je u detaljima izneseno u Otkrivenju 21:1-22:5.

Napomena prevodioca: Za prevod ovog MBS-a činilo mi se dobro da prevodim Biblijske tekstove iz Engleske verzije prevoda koja je korištena u ovoj studiji. Pri tome mi je od velike pomoći bila Varaždinska Biblija – izdanje Hrvatskog Biblijskog Nakladnika, 2012.

Koristio sam i Savremeni Srpski Prevod u izdanju Hrišćanskog evangelizacionog centra iz Bačkog Petrovca.

Prevod: Branko Gotovac 2019.